

Giving: Act and Attitude (Parashat Re'eh)

Rabbi Judah Kerbel ~ Queens Jewish Center ~ 21 Av 5780

1. דברים פרק טו, ז-יא

(ז) כי יהיה בד אביון מאחד אחיד באחד שעריד בארצד אשר קנק אלהיד נתן לד לא תאמץ את לבבד ולא תקפץ את דד מאחיד האביון: (ח) כי פתח תפתח את דד לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: (ט) השמר לד פן יהיה דבר עם לבבד בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינד באחיד האביון ולא תתן לו וקרא עליד אל קנק והיה בד חטא: (י) נתון תתן לו ולא ירע לבבד בתתד לו כי בגלל הדבר הזה יברכד קנק אלהיד בכל מעשד ובכל משלח דד: (יא) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על פן אנכי מצנד לאמר פתח תפתח את דד לאחיד לעניד ולאבלינד בארצד:

1. Devarim 15:7-11 (translation from Sefaria.org)

If, however, there is a needy person among you, one of your kinsmen in any of your settlements in the land that the LORD your God is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kinsman.

Rather, you must open your hand and lend him sufficient for whatever he needs.

Beware lest you harbor the base thought, "The seventh year, the year of remission, is approaching," so that you are mean to your needy kinsman and give him nothing. He will cry out to the LORD against you, and you will incur guilt.

Give to him readily and have no regrets when you do so, for in return the LORD your God will bless you in all your efforts and in all your undertakings.

For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your hand to the poor and needy kinsman in your land.

2. רש"י דברים פרשת ראה פרק טו פסוק ז

לא תאמץ - יש לך אדם שמצטער אם יתן אם לא יתן, לכך נאמר לא תאמץ. יש לך אדם שפושט את ידו וקופצה, לכך נאמר ולא תקפץ:

2. Rashi Devarim 15:7 (translation from Sefaria.org)

There are people who painfully deliberate whether they should give or not, therefore Scripture states, "thou shalt not make thy heart obstinate"; there again are people who stretch their hand forth (show readiness to give) but then close it, therefore it is written, "thou shalt not close thine hand" ([Sifrei Devarim 116:10-11](#)).

3. רש"י דברים פרשת ראה פרק טו פסוק ח

די מחסורו - ואי אתה מצווה להעשירו: אשר יחסר לו - אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו:

3. Rashi Devarim 15:8 (translation from Sefaria.org)

SUFFICIENT FOR HIS NEED — but you are not commanded to make him rich.

IN THAT WHICH HE LACKETH — This implies: you must provide him even with a horse to ride on and a slave to run before him (if he was accustomed to such and now feels the lack of them) ([Sifrei Devarim 116:16](#); [Ketubot 67b](#)).

4. [רבינו] בחיי דברים פרק טו פסוק ז

לא תאמץ את לבבד. מלדבר על לבו דברי תנחומין כדי לפייסו, ואמרו רז"ל: (ב"ב ט ב) המפייסו בדברים גדול מכלם:

4. Rabbeinu Bachaye Devarim 15:7 (translation from Sefaria.org)

"do not make your heart hard;" do not fail to also try and speak soothingly to those less fortunate than you. Our sages in [Baba Batra 9](#) said that comforting someone with words is the greatest gift of all.

5. מלבי"ם דברים פרק טו פסוק ז

לא תאמץ את לבבד, יש הבדל בין חזוק ובין אמוץ, שחזוק הוא התחלת החזוק ואמוץ הוא התמדת החזוק, ובא להזהיר שיתמיד לעזור להאביון, והנה לפעמים ירפה ידיו ממנו מפני קושי הלב ואכזריות אף שטבעו נוטה אל הפזרנות, ובזה צריך שיהיה לו לב טוב לא לבד לפי שעה שזה קרוי חזוק כי גם בתמידות שזה קרוי אמוץ עד שלא יצטרך לאמץ לבבו בכל פעם בשיצטער אם יתן אם לא יתן רק יהיה לב טוב בתמידות...

5. Malbim Devarim 15:7

There is a difference between “chizuk” and “imutz,” as “chizuk” is the beginning of the hardening, while “imutz” is the constancy of the hardening, and the verse is coming to admonish one to constantly help the destitute, but sometimes one will weaken their hand because of a hardened heart and cruelty, even if they normally are generous, and for this one needs a good heart not just on a momentary basis but on a consistent basis, to the point where one does not need to harden their heart every time as they agonize whether or not to give, rather one should constantly have a good heart...

6. רש"ר הירש דברים פרק טו פסוק ח

על פי האמור בספרי ריבוי זה בא להרחיב גם את **אופן** הקיום של המצוה ויש להושיט עזרה על פי הצרכים האישיים של הנזקקים: "פתוח תפתח נתון תתן, למה נאמר כולם? מגיד הכתוב הראוי ליתן לו פת נותנים לו פת, הראוי ליתן לו עיסה נותנים לו עיסה, הראוי ליתן לו מעה נותנים לו מעה, הראוי להאכילו בתוך פיו מאכילים אותו בתוך פיו":

6. Rabbi Samson Raphael Hirsch Devarim 15:8

The repeated language comes to expand the **manner** in which the mitzvah is fulfilled, and one should extend help based on the personal needs of those in need: "*pato-ach tiftach, naton titen,*" why are these all repeated? The Torah is saying that those who require bread should be given bread, those who need dough should be given dough, those who need money should be given money, those who need to be fed into their mouth should be fed into their mouth.

7. ספר החינוך פרשת ראה מצוה תעח

שלא נמנע החסד והצדקה מאחינו בני ישראל, וכל שכן מן הקרובים. בדעתנו חולשת עניים ויש בנו יכולת לסעד, ועל זה נאמר [דברים ט"ו, ז'], לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחיך האביון, **כלומר אל תשליט עליך מדת הכילות והנבלה, אבל הכן לבבך על כל פנים במדת הנדיבות והחמלה**. ואל תחשוב שיהיה לך בדבר חסרון ממונך, כי בגלל הדבר ההוא יברכך ה', ויפה לך ברכתו רגע קטן מכמה אוצרות של זהב וכסף.

7. Sefer Ha-Chinukh Mitzvah #478 (translation from Sefaria.org)

To not steel his heart against the poor: Not to withhold kindness and charity from our brother Israelites - and all the more so, from our relatives - in our knowing the weakness of their situation and that we have the ability to assist them. And about this is it stated ([Deuteronomy 15:7](#)), "you shall not steel your heart, and you shall not close your hand from your brother, the destitute one" - **meaning to say, do not have the traits of stinginess and villainy rule over you, but rather prepare your heart in every way towards the trait of generosity and pity**. And do not think that there will be a lack in your money because of the thing; "as because of [this] thing, God will bless you" ([Deuteronomy 15:10](#)). And His blessing for one small instant is better for you than several storehouses of gold and silver.

8. ספר החינוך פרשת ראה מצוה תעט

לעשות צדקה עם הצריך אליה בשמחה ובטוב לבב. כלומר שנתן מממונו למי שיחסר לו, **ולחזק העני בכל מה שצריך למחיתו בכל יכלתו**, ועל זה נאמר [דברים ט"ו, ח'], פתוח תפתח את ירך לו, ודרשו זכרונם לברכה פתוח תפתח, ואפילו כמה פעמים, ועוד נאמר [ויקרא כ"ה, ל"ה] והחזקת בו גר ותושב וחי עמך, ואמר עוד [שם, ל"ו] וחי אחיך עמך.

משרשי המצוה כתבתי בכסף תלזה מצוה א' בסימן ס"ו מה שידעת.

מדיני המצוה מה שאמרו זכרונם לברכה [בבא בתרא י" ע"ב] **שעיקר מצוה זו ליתן הצדקה ליד גבאי שיתננה למי שצריך לה**, כדי שלא יתבייש המקבל כשהוא מקבל מיד הנותנה בכל עת שיראנו, וגם הנותן לא יביישנו עליה לעולם, שזה אינו יודע למי נותנה וזה אינו יודע ממי מקבלה.

ואתה בני אל תחשוב שענין מצות הצדקה לא יהיה רק בעני אשר אין לו לחם ושמלה, כי אף בעשירים גדולים תתקיים גם כן מצות הצדקה לפעמים, כגון עשיר שהוא במקום שאין מכירין אותו וצריך ללוות, ואפילו בעשיר שהוא בעירו ובמקום מכירו פעמים שיצטרך מפני חולי או מפני שום מקרה אחר לדבר אחד שהוא בידך ולא ימצא ממנו במקום אחר, גם זה בכלל מצות הצדקה הוא בלי ספק, כי התורה תבחר לעולם בגמילות חסדים ותצוה אותנו להשלים רצון הנבראים בני ברית באשר תשיג ידנו. וכלל הענין שכל המהנה את חברו בין בממון בין במאכל או בשאר צרכיו או אפילו בדברים טובים דברים נחומים בכלל מצות הצדקה היא, ושכרו הרבה מאד, ויכנסו דברי באזניך כי טובים המה, באזן תבחן מלים.

8. Sefer Ha-Chinukh Mitzvah #479 (translation from Sefaria.org)

The commandment of charity (tsedekah): To do charity with the one who needs it, with happiness and out of the goodness of one's heart; **meaning to say, that we give from our money to one who is lacking, and to strengthen the poor in all areas that he needs for his sustenance, with all of our ability.** And about this is it stated ([Deuteronomy 15:8](#)), "you shall surely open your hand to him." And they, may their memory be blessed, expounded ([Bava Metzia 31a](#)), "Even several times." And it is also stated ([Leviticus 25:35](#)), "and you shall strengthen the stranger and the citizen to live with you." And it stated further ([Leviticus 25:36](#)), "and your brother should live with you."

I have written what I have known from the roots of the commandment in Mishpatim on the commandment to lend to the poor at the time of his duress.

From the laws of the commandment is that which they, may their memory be blessed, said ([Bava Batra 10b](#)) that **the essence of the commandment is to give charity to the hand of a treasurer who should distribute it to the one who needs it;** so that the recipient from the hand of the giver not be embarrassed each time he sees him; and also that the giver not embarrass him about it ever. [Rather] this one does not know to whom he gave it, and that one does not know from whom he received it.

And you, my son, do not think that the commandment of charity applies only for the poor who does not have bread and clothing, since also for the very wealthy can this commandment of charity apply. For example, a wealthy person who is in a place where they do not recognize him and he needs a loan. Or even a wealthy person in his own city and in the place where he is recognized sometimes needs - because of sickness or because of another circumstance - that which you have in your hand and he cannot find it elsewhere. This is also included in the laws of charity without a doubt. Since the Torah always chooses acts of kindness and commands us to fulfill the will of the creatures, the children of the Covenant, in the manner that we can. And the principle of the matter is that anyone that benefits his fellow, whether with money, or food or any other needs - even with good words, words of consolation ([Bava Batra 9a](#)) - is included in the commandment of charity and his reward is very much. And may my words enter your ears, as they are good, in the 'ear that examines words.'

9. ספר החינוך פרשת אם כסף מצוה סו

שורש המצוה, שרצה האל להיות ברואיו מלומדים ומורגלים במדת החסד והרחמים, כי היא מדה משובחת, ומתוך הכשר גופם במדות הטובות יהיו ראויים לקבלת הטובה, כמו שאמרנו שחלות הטוב והברכה לעולם על הטוב לא בהפכו, ובהיטיב השם יתברך לטובים יושלם חפצו שחפץ להיטיב לעולם. ואם לאו מצד שורש זה הלא הוא ברוך הוא יספיק לעני די מחסורו זולתנו, אלא שהיה מחסדו ברוך הוא שנעשינו שלוחים לו לזכותנו. ועוד טעם אחר בדבר, שרצה האל ברוך הוא לפרנס העני על ידי בני אדם מגודל חטאו, כדי שיוכח במכאוב בשני פנים, בקבלת הבושת מאשר כגילו ובצמצום מזונו. וכענין זה שאמרנו כדי לזכותנו השיב חכם מחכמינו למין אחד ששאלו, אם אלהים אוהב עניים שהרי ציוה עליהם, למה אינו מפרנסן, וכי, כמו שבא במסכת (עבודה זרה) [בבא בתרא דף י" ע"א].

9. Sefer Ha-Chinukh Mitzvah #66 (translation from Sefaria.org)

The root of the commandment is that God wanted His creations to be trained and habituated to the trait of kindness and of mercy, since it is a praiseworthy trait.

And from the refinement of their bodies with good character traits, they will be fit to receive the good; as we have said that the good and blessing always descend upon the good, and not upon its opposite. And when God, may He be blessed, does good to the good, He fulfills His will, since He desires to do good to the world. **And if it were not from the angle of this root, does He, blessed be He, not have enough for the lacking of the poor person without us? Rather, it was from His kindness, blessed be He, that He made us His messengers to give us merit.** And there is also another reason in the matter - that God, blessed be He, wanted to support the poor person through [other] people because of the greatness of [that person's] sin, so that he be chastised by pain in two ways: by the contracting of embarrassment through those his age; and by the reduction of his food. And in the manner that we said [that it is] in order to give us merit did a sage from our Sages answer a certain heretic who asked him if

God loves the poor - as He commanded [to help] them - why does He not provide for them, etc., as it appears in [Tractate Bava Batra 10a](#).

10. ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קצה

והמצוה הקצ"ה היא שצונו לעשות צדקה ולחזק החלשים ולהרחיב עליהם. וכבר בא הציווי במצוה זו במלות מתחלפות. אמר יתעלה (ראה טו ח) פתוח תפתח את ידך וכו' ואמר (בהר לה) והחזקת בו גר ותושב וכו' ואמר (שם לו) וחי אחיך עמך. והכוונה באלו הלשונות כולם אחת והיא שנעזור עניינו ונחזקם די ספקם. וכבר התבאר משפטי מצוה זו במקומות רבים רובם בכתובות (מח - נ א, סו ב - סח א) ובתרא (ח - יא א, מג א) ובאה הקבלה (גטין ז ב לק' עמי רפה) שאפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב במצוה זו, כלומר הצדקה, אם למי שלמטה ממנו או לדומה לו ואפילו בדבר מועט:

10. Rambam Sefer Ha-Mitzvot Positive Commandment #195 (translation [Chabad.org](#), Rabbi Berel Bell)

The 195th *mitzvah* is that we are commanded to give charity — **to support and relieve the poor**. This command is expressed in the Torah in various ways: "Open your hand generously"¹; "Help him survive, whether he is a convert or a born Jew"²; "Help your brother survive with you."³ These verses all have the same point — that we must provide for our poor and support them in accordance with their need. The details of this *mitzvah* are explained in a number of places, the majority in tractates Kesubos⁴ and Baba Basra.⁵ The Oral Tradition relates that even a poor person who himself lives from charity is also obligated in this *mitzvah* — to give even a small amount of charity to someone less fortunate than him or on the same level as himself.

11. ספר המצוות לרמב"ם מצות לא תעשה רלב

והמצוה הרל"ב היא שהזהירנו שלא למנוע צדקה והרחבה מהאביונים מאחינו אחר שנדע חולשת ענינם ויכלתנו להחזיק בהם והוא אמרו יתעלה (שם) לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון. וזה אזהרה מלקנות מדת הכילות והאכזריות שתמנע מעשות הראוי:

11. Rambam, Sefer Ha-Mitzvot, Negative Commandment #232 (translation [Chabad.org](#), Rabbi Berel Bell)

The 232nd prohibition is that **we are forbidden from withholding charity and assistance from our needy brethren** once we have become aware of their difficulty and know we have the ability to help them. The source of this prohibition is G-d's statement,¹ "Do not harden your heart or shut your hand against your needy brother." This prohibits being cruel and stingy to the extent that we do not give to those who deserve our assistance.

12. רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק י הלכה א

חייבין אנו להזהר במצוות צדקה יותר מכל מצות עשה, שהצדקה סימן לצדיק זרע אברהם אבינו שנאמר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו לעשות צדקה, ואין כסא ישראל מתכונן ודת האמת עומדת אלא בצדקה שנאמר בצדקה תכונני, ואין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.

12. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Poor 10:1 (translation from [Sefaria.org](#))

We must be especially careful to observe the *mitzvah* of *tzedakah*, more so than any other positive *mitzvah*, **for *tzedakah* is a sign of the righteous [*tzadik*] lineage of Abraham, our father**, as it is said, ([Genesis 18:19](#)) For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity [to keep the way of the LORD] by doing what is just [*tzedakah*]. The throne of Israel is established and the religion of truth stands only on *tzedakah*, as it is said, ([Isaiah 54:14](#)) You shall be established through righteousness [*tzedek*]. And Israel will only be redeemed through *tzedakah*, as it is said, ([Isaiah 1:27](#)) Zion shall be saved in the judgment; her repentant ones, in the retribution [*tzedakah*].¹⁷⁶

13. רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק י הלכה ד

כל הנותן צדקה לפני בסבר פנים רעות ופניו כבושות בקרקע אפילו נתן לו אלף זהובים אבד זכותו והפסידה, אלא נותן לו בסבר פנים יפות ובשמחה ומתאווג עמו על צרתו שנאמר אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון, ומדבר לו דברי תחנונים ונחומים שנאמר ולב אלמנה ארנין.

13. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Poor 10:4 (translation from [Sefaria.org](#))

Anyone who gives *tzedakah* to a poor person with a scowl and causes him to be embarrassed, Even if he gave him a thousand zuz, has destroyed and lost any merit thereby. Rather, one should give cheerfully, with happiness [to do so] and empathy for his

plight, as it is said, ([Job 30:25](#)) Did I not weep for the unfortunate? Did I not grieve for the needy? And one should speak to him words of comfort and consolation, as it is said, ([Job 29:13](#)) [I received the blessing of the lost,] I gladdened the heart of the widow.

14. רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק י הלכה ז
שמנה מעלות יש בצדקה זו למעלה מזו...

14. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Poor 10:7 (translation from Sefaria.org)

There are eight levels of *tzedakah*, each one greater than the other.

15. הלכה יג-יד

פחות מזה שיתן לו פחות מן הראוי בסבר פנים יפות. פחות מזה שיתן לו בעצב.

15. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Poor 10:13-14 (translation from Sefaria.org)

One level lower is to give him less than one should but with kindness. One level lower is to give to him begrudgingly.

16. טור יורה דעה הלכות צדקה סימן רמט

וכאשר יתנה יתן אותה בסבר פנים יפות בשמחה ובטוב לבב ומתאוון עם העני בצער ומדבר לו דברי תנחומים ונחמות ואם נותנה בפנים זעומות ורעות מפסיד את זכותו שאל לו העני ואין לו מה יתן לו לא יגער בו ויגביה עליו קולו אלא יפייסנו בדברים ויראה לו לבו הטוב שרצונו ליתן לו אלא שאין ידו משגת

16. Tur Yoreh De'ah Siman 249

When a person gives [*tzedakah*], they should give cheerfully, happily, and kind-heartedly, and commiserate with the poor person in his sorrow and speak with him words of comfort and consolation, and if he gives him money while frowning, he loses his merit. If a poor person asks and he doesn't have anything to give, he should not chide him or raise his voice but just appease him and tell him that he really wants to give but he just does not have money.

17. ספר מצוות גדול עשין סימן קסט

הנותן צדקה לעניים בסבר פנים יפות אבד זכותו אפילו נתן הרבה (ע"פ רמב"ם ה"ד) ועבר על לא ירע לבבך בתתך לו. וטוב ממנו הנותן פרוטה בסבר פנים יפות, עוד יש ענין שלישי טוב משניהם הנותן כראוי ליד העני בסבר פנים יפות

17. Sefer Mitzvot Gadol (Semag), Positive Commandment #162

One who gives *tzedakah* to the poor with an unwelcoming manner, he loses his merit even if he gave him a lot of money, and he transgresses "and you will not regret in giving him." And even better than this is one who gives just a perutah with a cheerful face, and better than this is one who gives what is appropriate with a cheerful face.

18. ספר אורחות צדיקים שער הרחמים

ויש רחמנות שהיא אכזריות, כגון הנותן צדקה לעני, ואחר כך מכביד על אותו עני ואומר: נתתי לך כך וכך - צריך אתה לטרוח עבורי ולעבוד אותי ככל אשר עשיתי לך! ועל זה נאמר (משלי יב ז): "ורחמי רשעים אכזרי".

18. Sefer Orchot Tzadikim, Gate of mercy (translation from Sefaria.org)

And there is mercy which is cruelty. For example, when one gives alms to a poor man and afterwards burdens the poor man by saying, "I gave you this and this; now you must do something for me and serve me just like all that I did for you." And of this type of mercy it is said: "The mercies of the wicked are cruel" ([Prov. 12:10](#)).

19. ספר אורחות צדיקים שער האכזריות

האכזרי רחוק מאד מן המידות הטובות, כי לא ירחם על העניים, לא ילוה להם בשעת דחקם, ולא יתן להם מאומה. וכתוב (משלי יט ז): "מלוה ה' חונן דל", ונאמר (תהלים קיב ה): "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט", ואומר (תהלים מא ב): "אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'", וכל אלה הם היפוך האכזרי... גם זה תשובה לעניים האומרים: במה נעשה טובה? הלא אין בידינו מאומה ליתן צדקה לעניים? ואלו דברים של הבל הם, כי יכול ליתן צדקה במעשיו הטובים ובקיום המצוות, אשר ייזהר בעבודת הבורא, יתברך, בכל יכלתו. ובזכות הטובים והצדיקים הקדוש ברוך הוא מטיב לעולם ומפרנסם - היש צדקה גדולה מזאת? גם העני יתן צדקה מעט, ואפילו הוא מתפרנס מן הצדקה, ויהיה שכרו כפול ומכופל, כי המעט משלו חשוב כמו הרבה של העשיר. וכן אמרו רבותינו (ברכות יז א): אחד המרבה ואחד הממעיט - ובלבד שיכוין לבו לשמים.

19. Sefer Orchot Tzadikim Gate of Cruelty (translation from Sefaria.org)

The cruel person is very far from all good qualities, for he has no pity on the poor, and will not loan to them in the time of their distress and gives them nothing. And it is written: "He that is gracious to the poor lends to the Lord" (Ibid. 19:7). And it is further said: "Well is it with the man that deals graciously and lends, and orders his affairs justly" and it says (Ps. 112:5), "Happy is he that considers the poor. In the day of evil the Lord will deliver him" (Ibid. 41:2). And all these instances are the opposite of cruelty and are not found in the cruel person. **This is also an answer to the poor who say: "With what can we do good?" We have nothing to give as justice (alms) to the poor." Such statements are nonsense, for the poor man can give the righteousness of his good deeds and of fulfilling the commandments,** – his care in giving Service to the Creator, may He be Blessed, with all his ability. It is through the merit of the good and the righteous that the Holy One, Blessed is He, does good to the world and sustains it. Is there a greater justice or alms or charity than this? **But even the poor man can give some alms, even though he himself sustains himself through alms he receives,** and his reward is doubled and redoubled, for the little he gives is as important as the great contributions of the rich man. And so did our Rabbis say: "Whether one gives much or another gives little – the important thing is that the heart be directed to Heaven" (Berakoth 5b) [Menachoth 110b].

20. רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק ז הלכה ה

בא העני ושאל די מחסורו ואין יד הנותן משגת נותן לו כפי השגת ידו וכמה עד חמישית נכסיו מצוה מן המובחר, ואחד מעשרה בנכסיו בינוני, פחות מכאן עין רעה, ולעולם לא ימנע עצמו משלישית השקל בשנה, וכל הנותן פחות מזה לא קיים מצוה, ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב ליתן צדקה לאחר.

20. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Poor 7:5 (translation from Sefaria.org)

If a poor person comes and asks for what is sufficient to fill his needs and one does not have the means to provide it for him, one gives according to his means. How much is this? One-fifth of one's assets is the best possible way, but one-tenth is the usual way. Less than this is a bad sign, and never should one restrain himself from a third of a *shekel* a year. Anyone who has not given at least this much has not fulfilled the *mitzvah*.¹³² **Even a poor person who lives on tzedakah is obligated to give tzedakah to another.**¹³³

21. דברי הימים א פרק כט, יב-יד

(יב) וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כָּח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל: (יג) וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תִּפְאֶרְתְּךָ: (יד) וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי נַעֲצֵר כָּח לְהַתְּנִיב כְּזֹאת כִּי מִמֶּךָ הַכָּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ:

21. Divrei Ha-Yamim I 29:12-14 (translation from Sefaria.org)

Riches and honor are Yours to dispense; You have dominion over all; with You are strength and might, and it is in Your power to make anyone great and strong. Now, God, we praise You and extol Your glorious name. Who am I and who are my people, that we should have the means to make such a freewill offering; but all is from You, and **it is Your gift that we have given to You.**

22. דרש משה, פרשת יתרו, עמ' נו

בג' מקומות נאמר "אם" הוא חובה... אם כסף תלוה והוא חובה... **וכן מצות הלואה וצדקה רצון התורה שירצה בלב שלם**, לא רק מצד כפיה ממצות התורה, אלא שישנה טבעו שירצה בעצם לעשות טובות, שרק בזה יהיה קיום עולם... ולכן נכתב בהו "אם" שהוא לשון רצון.

22. Darash Moshe (R. Moshe Feinstein), Parashat Yitro, p. 56

There are three places in the torah where it says "if" where it means it is obligatory; one of them is "If you will lend..." and it is obligatory. The mitzvot of lending and tzedakah, the Torah desires that it be done with a full heart, not just out of coercion through being commanded by the Torah, rather there are those who by their nature want to do kindness with others, and only through this does the world endure... and that is why the Torah says "if [you will lend money], as that is the expression of "desire."